

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

QUOD,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÓSTRÓM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

BENEDICTUS OLAVUS LILLE,
Stipendiar. publicus,
Viburgensis.

In Auditorio Philos. die XXX Apr. MDCCCXXV.
horis p. m. consvetis.

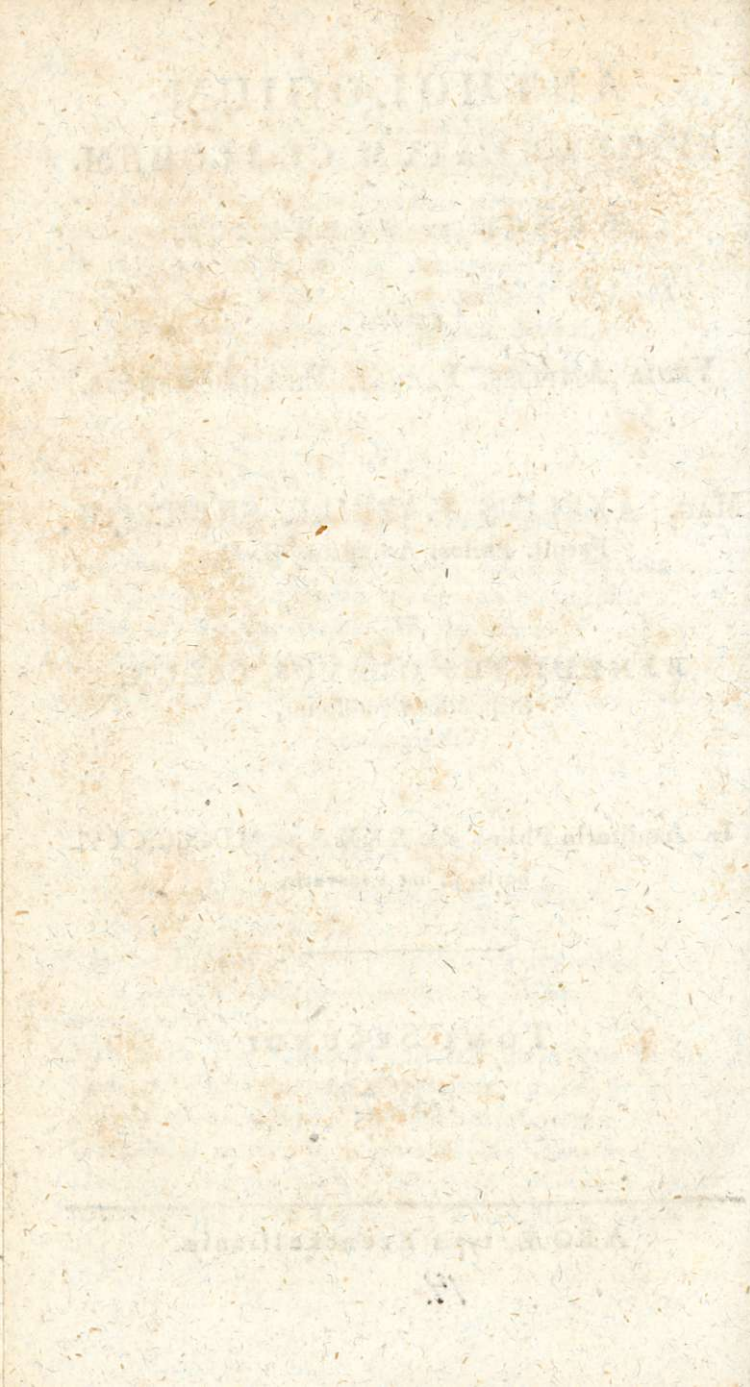

TOMI SECUNDI

PARS 7.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

131. THALLOS från MILETOS.

Se, hur den gröna platan här döljer de älskandes fröjder,
Sträckande fjerran omkring löfvenas heliga skjul!
Men i dess grenar, smyckade skönt med Stundernas
fägring,
Slingrar sig rankans behag, rikligt med drufvor
besatt.

Så, o platan, städs frodas i ro, och din grönskande
krona

Dölje i evig tid Paphias joller och skämt!

Tempe II B. p. 208 Nr. 42. Ed. T. T. II p. 112.

132. LEONIDAS från TARENTUM.

Gerna jag ser att man plockar min frukt, när den hun-
nit tillfyllest

Mogna; men nu medlertid sära med stenar mig ej!
Bakchos skall straffa enhvar som djerfs antasta med
fräckhet

Rankan. Ej glömma du bör, hur med Lykurgos
det gick.

Tempe II B. p. 211 Nr. 45. Ed. T. T. II p. 76.

133. ANTIPATER.

När Aretemias, du, utsteg ur Charoniska båten,
Och på Kokytos' strand satte så varligt din fot,
Med det nyss afsomnade barn, i armarna buret,
Doriska kvinnorna der höjde ett jemrande skri,

13

Π. ὀάγους. J. 132, cfr. α Nr. 1. Vitis con-
queritur de iis, qui uvas immaturas lapidibus de-
cutiant. v. 4. De Lycurgo, Dryantis filio, cfr.
Il. VI, 129 — 140. "Vesanumque nova nequid-
quam in vite Lycurgum" loquitur Propertius
III. 15, 23. 133. cfr. α Nr. 6. v. 4. Δωγίδες
sunt mulieres Cnidiae.

Πευθόμεναι τέο κῆρα· σὺ δὲ ξαίνουσα παρειαὶς
 Δάκρυσιν, ἄγγελας κεῖν' ἀνιαρὸν ἔπος·
 Διπλόον ὠδίνασα, Φίλαι, τέκος, ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
 Εὐφρονι καλλιπόμεν, ἄλλο δ' ἄγω Φθιμένοισι.

Jacobs A. G. T. I p. 446 Nr. 464. Animadv. Vol. II P. 1 p. 99.

134 ΤΥΛΛΙΟΥ ΛΑΤΡΕΑ.

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰών, ξένε, μή με θανούσαν
 Τάν Μιτυληναίαν ἐννεπ' αἰδοπόλον.
 Τόνδε γάρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτῶν
 Ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιαύδε ληθεδόνα.
 Ἦν δέ με Μουσαίων ἐτάσης χάριν, ὧν ἀφ' ἐκάστης
 Δαίμονος ἀνδρος ἐμῇ θῆκα παρ' ἐννεαίδι,
 Γνώσσαι ὡς Ἀΐδεω σκοτὸν ἔκφυγον οὐδὲ τις ἔσται
 Τῆς λυρικῆς Σαπφούς νώνυμος ἥελιος.

Jacobs A. G. T. I p. 310 Nr. 17. Animadv. Vol. II P. 1 p. 274.

135. ΛΕΩΝΙΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Λῖαν ὅλην ἰήσους τε διῖπταμένη σὺ χελιδών,
 Μηδεῖς γραπτῇ πυκτίδι νοσσοτροφεῖς.
 Ἐλπη δ' ὀρεταλίων πίστιν σέο τήνδε φυλάξεν
 Κολχίδα, μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων;

Jacobs A. G. T. II p. 119 Nr. 346. Animadv. Vol. II P. 1 p. 266.

---

134. Tullius Laureas forte erat libertus Cicero-
 nis, quem carmen Latinum in thermas Ciceronia-
 nas scripsisse novimus ex *Plin.* v. 6. Ex hoc
 uno loco, ni fallor, constat, Sapphus carmina lyri-
 ca in IX libros descripta fuisse. ὃ. 135. Le-
 onidas Alexandrinus Romæ vixit circa tem-
 pora Neronis. Ceterum ejus Epigrammata aut o-

Hörande huru du dött; sjelf fuktande kinden med heta
Tårar, du talte och sad' dessa bedröfliga ord:
Tvillingar födde jag fram, I vänner; den ena hos mannen
Hemma jag lemnade, här för jag den andra till er!
Tempe II B. p. 262 Nr. 51. Ed. T. T. I p. 328.

134. TULLIUS LAUREAS.

Fremling, som nalkas min grift, den Aioliska, der
Sångarinnan
Från Mitylene är gömd, räkna mig icke för död!
Grafven är byggd af människohand, och de dödliges
konstverk
Störta med skyndsamt fart alla i glömska tillslut.
Men tillspörjer du mig om Musernas ynnest, af hvilka
Hvar en skänkte åt mig blommor att sira en sång:
Vet då att dödens mörker jag flytt, och den Lyriska
Sapphos
Sol skall i strålfull glans sprida everdligt behag.
Tempe I B. p. 27 Nr. 27. Ed. T. T. I p. 228.

135. LEONIDAS från ALEXANDRIA.

Svala, o du, som flyger omkring båd öar och fastland,
Uppå Medeias bild fostrar du ungarna små.
Tror du då väl, att Kolchinnan som ej förskonade egna
Barn, skall hålla den tro, hvilken du dina förtrott?
Tempe I B. p. 184 Nr. 72. Ed. T. T. II p. 146.

---

mnia, aut certe plurima eorum sunt *ισοψηφα*,
quorum singulæ literæ tamquam notæ numerales
consideratæ eandem conficiunt summam. Frigidi
hujus & inepti generis epigrammatum quis inven-
tor fuerit, ignoratur; fortasse ipse Leonidas.
Scriptum in hirundinem, quæ in tabula Medææ
imaginem exhibente, nidum construxerat.

136. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς εἰκόνα Διδούς.

Ἀρχέτυπον Διδούς ἐρικυδέος, ὃ ξένε, λεύσσεις,
 Εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλι λαμπομένην.
 Τοίη καὶ γενόμην, ἀλλ' οὐ νόον οἶον ἀκούεις,
 Αἰσχροὺν ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
 Οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
 Τροίης περδομένης ἤλυθον ἐς Διβύην.
 Ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαεργαίων ὑμεναίαν
 Πῆξα κατὰ κραδῆς φάσγανον ἀμφίτομον.
 Πιερίδες, τί μοι ἄγνον ἐφωπλίσσασθε Μάρωνα
 Τοῖα κατ' ἡμετέρης ψεύσματα σωφροσύνης;
 Jacobs A. G. T. II p. 672 Nr. 151. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 52.

137. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἄστρο, καὶ ἡ Φιλέρωσι καλὸν φαίνουσα Σελήνη,
 Καὶ Νύξ, καὶ κώμων σύμπλανον ὀργάνιον,
 Ἀρά γε τὴν Φιλάσωτον ἔτ' ἐν κοιταίσιν ἀθρήσω
 Ἀγρυπνον, λύχνῳ πόλλ' ἀποδυρομένην;
 Ἢ τιν' ἔχει σύγκοιτον; ἐπὶ προθύροισι μαράνας
 Δάκρυσιν ἐκδήσω τοὺς ἱκέτας στεφάνους,
 Ἐν τῷ ἐπιγράψας Κύπρι, σοὶ Μελέαγρος, ὁ μύστης
 Σῶν κώμων, στοργῆς σκύλα τὰδ' ἐκρέμασεν.
 Jacobs A. G. T. I p. 138 Nr. 191. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 81.

---

136. De Didonis fabula, apte Æneæ erroribus a Virgilio intexta, vide acute disputantem Heynium ad L. IV Excurs. I. v. 7. Notum ex Justino Didonem, cum Poeni eam coëgissent, ut Hiarbæ, Maxitanorum regi, nuberet, gladio vitam finivisse. v. 9, 10 leguntur in Cod. Planud.: Πιερίδες, τί μοι ἄγνον ἐφωπλίσσασθε Μάρωνα; Τοῖα κατ'.

136. OKÄNND.

Öfver Didos bildstod.

Här du, o vandringsman, åskådar den herrliga Didos
Sköna original, fullt af gudomelig glans.

Sådan i sanning jag var, men aldrig mitt rykte jag
fläckt

Med så skändliga brott, som man berättar likväl.
Ty Aineias ej nånsin jag såg, ej heller, då Troia
Blef af Achaier förstördt, kom jag till Libyens
kust;

Utan jag sjelf för att fly Iarbaiska bröllopet's nödtvång
Det tveäggade svärd störde i hjertat och dog.

O Pierider, hvarför utrustade eder försynthet
Maro, den kyske, mot mig, väpnad med slika försåt?

Tempe I B. p. 186 Nr. 74. Ed. T. T. III p. 268.

137. MELEAGER.

Stjornor, och du, o måne, så skön för de älskandes trån-
blick,

Heliga nattstund, du, facklor, gelagens sirat,
Sägen mig, skall jag än se, osomnad i skötet af bädden,
Henne, den yra, som högt klagar för lampan sin
nöd?

Eller är någon derinne? vid dörrn, utgjutande tårar,
Vill jag fästa min krans, tusende böners symbol,
Skrifvande detta derhos: Meleager, din tjenare, Kypris,
Här upphängde vid dörrn kärlekens byte åt dig!

Tempe I B. p. 354 Nr. 75. Ed. T. T. I p. 101.

ἡμετέρης ψευσατο σωφροσύνης. Nostra emendatio
debetur J. Ceterum Donatus narrat Virgilium
pudicitiae laude adeo floruisse, ut "Neapoli Par-
thenias vulgo appellaretur". 137. cfr. α Nr. 5.
v. 2. ὄργανιον sive facem, sive tibiam significat.
Illud probabilius. J. v. 4. In Cod. πολλ' ἀπο-
δομενῆν nos sequimur J.

138. ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

Οὐπω σοῦ τὸ καλὸν χρόνος ἔσβησεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
 Λείψανα τῆς προτέρης σώζεται ἡλικίης,
 Καὶ χάριτες μίμνουσιν ἀγήρασι, οὐδὲ τὸ καλὸν
 Τῶν ἱλαρῶν μῆλων ἡρινὸν ἐξέφυγεν.

Ἄ πόσσους κατέφλεξε τὸ πρὶν θεοείκελον ἄνθος,
 Ἦνίκα πρωτοβόλων λάμπεν ἀπὸ βλεφάρων.

Jacobs A. G. T. I p. 101 Nr. 62. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 158.

139. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Κάλλος μὲν, Κυθήρεια, χαρίζεται ἀλλὰ μαραίνει
 Ὁ χρόνος ἐρπύζων σην, βασίλεια, χάριν.
 Δώρου δ' ὑμετέροιο παραπταμένου με, Κυθήρη,
 Δέχνυσο καὶ δώρου, πότνια, μαρτυρίην.

Jacobs A. G. T. I p. 190 Nr. 19. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 373.

140. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
 Νηῶ Ἀθηναίης κείται ὑπὲρ ὀφθαλμοῦ,
 Πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαΐ Φωτῶν
 Περσῶν ἵππομάχων αἵματι λουσάμενα.

Jacobs A. G. T. I p. 185 Nr. 2. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 232.

141. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἀπαιρέ μου τένοντος, ὦ γεωπόνε,
 Λέπαδνα, καὶ σίδαρον αὐλακεργάτην.
 Χαλκὸν γὰρ αἶμὸν οὐκ ἐσάρκωσεν Μύρων,

138. cfr. α Nr. 10. v. 4. των ἱλαρων μῆλων, ἡ
 ῥοδον ἐ., Cod. habet; nos J. premimus vestigia,
 versum 5 itidem explentes vocabulo ἄνθος, atque
 e margine versum 6 inferentes, auctoritate Br.

138. RUPHINOS.

Tiden ej sköflat ännu din fägring, af fordna behagen
 Undan förstörelsens hand tusen man räddade ser,
 Oföräldrade än fortfara dess retelser, barmens
 Vårdagstjusning ännu strålar så skön som förut.
 Ack, hur mången tändes ej då af ditt himmelska anlet,
 När din ungdomliga blick røjde sig först i sin glans!
Tempe I B. p. 310 Nr. 28. Ed. T. T. I p. 72.

139. JULIANOS.

Skönheten är, Kythereia, din skänk; men den smygande tiden
 Plånar, o drottning, ut allt hvad du herrligt förärt.
 Nu, då din tjusande gåfva har flyktat ifrån mig, Kythere,
 Tag, du heliga, tag vittnet af gåfvan emot!
Tempe I B. p. 257 Nr. 56. Ed. T. T. I p. 140.

140. SIMONIDES.

Ändadt är ren det bedröfliga krig; här bågen är upphängd
 I det heliga rum, som Athenaie bebor;
 Ofta i fejdens vilda tumult kringflögo dess pilar,
 Och sig tvådde med blod, gjutet af Persiske män.
Tempe I B. p. 201 Nr. 4. Ed. T. T. I p. 136.

141. PHILIPPOS.

Ifrån min nacke lyfta, du jordbrukare,
 Okremmarna och plogens jern, i fåran nött.
 Ty ej af kött mig Myron gjort, af koppar blott;

Legitur idem & aliter: ὅποτε πρωτοπλουv ἐτρε-
 χεν ἡλικίην. 139. cfr. α Nr. 68. 140. cfr. α
 Nr. 78. 141. cfr. α Nr. 27. Poëta fingit agri-
 colam Myronis vaccæ, tamquam vivæ & spiranti,

Τέχνα δ' ἐζωπόνησεν ὅψιν ἔμπνοον,
 Ὡς πολλάκις με καπομυκᾶσθαι δοκεῖν.
 Εἰς ἔργα δ' οὐκ εἶασε, προσδήσας βάσει.

Jacobs A. G. T. II p. 252 Nr. 742. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 182.

142. ΝΟΣΣΙΔΟΣ ΛΕΣΒΙΑΣ.

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν ἰδοίμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
 Τὸ βρέτας, ὡς χρυσῶν δαιδαλόεν τελέθει.
 Εἶσατό μιν Πολυαρχίς, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
 Κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

Jacobs A. G. T. II p. 115 Nr. 332. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 415.

143. ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθνητηῆρος Ἀπελλῆς
 Τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχευομένην,
 Καὶ τοίαν ἐτύπωσε, διάβροχον ὕδατος ἀφρῶ
 Θλίβουσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

Jacobs A. G. T. II p. 679 Nr. 179. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 256.

144. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γυμνὸς Ἔρως, διὰ τοῦτο γελᾷ καὶ μείλιχός ἐστιν·
 Οὐ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.
 Οὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφίνα καὶ ἄνθος·
 Τῇ μὲν γὰρ γαῖαν, τῇ δὲ θάλασσαν ἔχει.

Jacobs A. G. T. II p. 688 Nr. 207. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 245.

---

imposuisse jugum. v. 5. In fine legimus δοκεῖν
 pro satis inepto θελεῖν, svadente J. 142. Rei
 skius duas Nossides fuisse existimat, alteram

Men konsten gaf mig lif och gaf mig andedrägt,
Så att jag till och med tycks böla mången gång.
Dock plöja tillät han mig ej, vid stället fäst.

Tempe I B. p. 194 Nr. 83. Ed. T. T. II p. 249.

142. NOSSIS från LESBOS.

Låtom oss gå till templet, att se den herrliga bildstod,
Åt Amathusia rest, se hur hon strålar af guld.
Henne förärade dit Polyarchis, sen samla hon hunnit
Skatter förutan tal, lemnande sjelf sig till pris.

Tempe I B. p. 154 Nr. 39. Ed. T. T. II p. 143.

143. ARCHIAS.

När ur den fostrande sjön sig höjde den nakna Kythere,
Vardt af Apelles sedd hennes gudinne-gestalt,
Sådan han tecknade sedan dess bild på sin duk, och
med veka

Händer ur drypande hår pressar hon böljan ännu.

Tempe I B. p. 137 Nr. 19. Ed. T. T. III p. 273.

144. PALLADAS.

Naken är Kärlekens gud, och fördenskuld han skalkas
så mildsinnt;

Hvarken både han har eller den eldiga pil.
Dock ej förgäfves i handen han bär en delphin och en
blomma:

Dessa beteckna hans magt både till lands och till
hafs.

Tempe I B. p. 125 Nr. 6. Ed. T. T. III p. 280.

14

Locrensem, Sapphus æqualem; alteram juniorem,
& hanc quidem Lesbiam. Ab illo dissentit J.,
non nisi unam, Locrensem, assumens. 143. cfr.
Nr. 1. 144. cfr. α Nr. 8.

145. ΕΥΗΝΟΥ.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστί, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λυγρῶν
Αἰρουῖμαι χρεστής ἔλκος ἔχειν οὐδύνῃς.

Jacobs A. G. T. II p. 504 Nr. 172. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 322.

146. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
Τένοντας, ὧ πῖβουλε τοῖά ται πρέπει.
Οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων μὴ λείν' ὑπόβλεπε.
Αὐτὸς γὰρ ἄλλων ἐκ μὲν ὀμμάτων δάκρυ
Ἔθλιψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
Πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων,
Ἔρωσ' τὰ θνητῶν δ' ἐστί σοι γέλως ἄχῃ.
Πέπονθας οἱ ἔρεξας. Ἔσθλὸν ἢ δίκη.

Jacobs A. G. T. II p. 685 Nr. 199. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 377.

147. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ψηφίζεις, κακόδαιμον· ὁ δὲ χρόνος, ὡς τόκον, οὕτω
Καὶ πολὺν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενος·
Κοῦτε πιών, οὐτ' ἄνδρος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδῆσας,
Οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνούς ποτ' ἐρωμένιον,
Τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφείς μεγάλην διαθήκην,
Ἐκ πολλῶν ὀβολὸν μοῦνον ἐνεγκάμενος.

Jacobs A. G. T. II p. 370 Nr. 168. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 122.

---

145. Eueni quatuor saltem fuisse videntur, omnes parum noti. — Χαλεπον το μη φιλησαι, Χαλεπον δε καὶ φιλησαι. *Anacr.* Od. XLVI.
146. cfr. α Nr. 56. Vincti Amoris simulacra pas-

145. EUENOS.

Om att hata är svårt, och att älska, svårt: jag mig väljer
 Af två tryckande ting det som är minst till besvär.

Tempe II B. p. 164 Nr. 73. Ed. T. T. III p. 142.

146. KRINAGORAS.

Nu gråt och sucka, medan dina händer små
 Du vrider, o förrädare! dig egnar slikt.
 Dem löser ingen. Se ej så bedröflig ut!
 Ty sjelf ur andras ögon mången tår minsann
 Du pressar, när du skjuter bittra pilarna
 I hjertat djupt, och tänder vilda lustars glöd,
 O Eros. Menskors qual hos dig blott löje väckt.
 Med skäl du lider. Ack, hur skön rättvisan är!

Tempe I B. p. 122 Nr. 3. Ed. T. T. III p. 278.

147. ANTIPHANES.

Räkna, du usle, ditt guld; men vet att den kommande
 tiden

För med sig gråhår ock, icke allena procent!
 Utan att bågarn du tömmt, eller kransat med blommor
 din hjessa,

Utan att kyssens behag eller essencens du rönt:
 Måste du ändtligen dö, qvarlemnande väldiga guldskrin,
 Förande med dig tillslut knappast en obolos hän.

Tempe II B. p. 116 Nr. 15. Ed. T. T. III p. 41.

---

sim commemorantur in Anthologia. 147. cfr.
 α Nr. 55. v. 1. Temporis progressus, ut usu-
 ram gignit, sic etiam canos & senectutem adducit.

148. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Οὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει, ἦν τε ποδά-
γρός,

Ἦν τε δρομεὺς γεγονὼς εἰς Ἀῖδην ὑπάγω;
Πολλοὶ γὰρ μ' αἵρουσιν· ἕα χωλὸν με γενέσθαι.
Τῶνδ' ἔνεκεν γὰρ ἴσως οὐποτ' εἴω Διάσους.

Jacobs A. G. T. I p. 95 Nr. 39. Animadv. Vol. II P. 3 p. 26.

149. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθὸν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Jacobs A. G. T. I p. 350 Nr. 160. Animadv. Vol. I P. 1 p. 200.

150. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὗτος Ἀνακρεῖοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
Ἕμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
Ὅς Χαρίτων πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' Ἐρώτων,
Τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἥμερον ἡμέοσατο.
Μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
Ἥελιον Λήθης ἐνθάδ' ἐκυρσε δόμων·
Ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡϊθέοισι Μεγιστέα,
Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον.
Μολπῆς δ' οὐ λήθει μελιτερπέος, ἀλλ' ἐτ' ἐκείνον
Βάεβιτον οὐδὲ θανὼν εὐνάσεν εἰν Ἀῖδη.

Jacobs A. G. T. I p. 313 Nr. 25. Animadv. Vol. I P. 1 p. 235.

---

148. cfr. α Nr. 33. Respondet poëta iis, qui ei
temperantiam commendaverant. 149. Anacre-
ontem quis mortalium non noverit? 150. cfr.

148. NIKARCHOS.

Måst jag ej dö? Hvad bryr det mig väl, om full med
podager,

Eller i flygande fläng resan till Hades jag gör!
Många bära mig ut. Låt vara att halt jag är vorden:
Skulle jag därför kanske svika i muntert gelag!

Tempe II B. p. 133 Nr. 33. Ed. T. T. I p. 67.

149. ANAKREON.

Tapper i stridens tumult var Timokritos; här är hans
grafvård.

Ares de fegare blott, aldrig den modige spar.

Tempe II B. p. 228 Nr. 11. Ed. T. T. I p. 258.

150. SIMONIDES.

Här i det Teiska fäderneland grafvården bevarar
Gamle Anakreons ben, ypperst i Skaldernes krets;
Fulla af kärlekens fröjd, uppfyllde af skämtet, behagen
Buro hans qväden städs stämplén af ljufva begär.
Ensam vid Acheron nu han ängslas, ej därför att glöm-
skans

Ödsliga tjell han bebor, skild från den vänliga soln,
Utan för det att han lemnade dig, tjusfulle Megisteus,
Skönst bland ynglingar, dig, Smerdis, från Thra-
kernas land.

Håningförtjusande sången likväl han ej glömmt; ty
dess lyra

Ljuder i Hades' natt liksom på jorden ännu.

Tempe I B. p. 38 Nr. 39. Ed. T. T. I p. 230.

α Nr. 78. Laudatur Anacreon, etiam apud infe-
ros Musas & amores colens.

151. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Βίβλοι Ἀριστοφάνευσ, θεῖος πόνος, αἷσιν Ἀχαρνεὺς
 Κισσὸς ἐπὶ χλοερῇν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
 Ἥνιδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἶα δὲ μῦθοι
 Ἥχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
 ὦ καὶ θυμὸν ἀρίστε, καὶ Ἑλλάδος ἦθεσιν ἴσα
 Κωμικέ, καὶ στύξας ἀστικά καὶ γελάσας.

Jacobs A. G. T. II p. 63 Nr. 186. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 306.

152. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Παρθένε Τριτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς,
 Τοῦμόν δ' ἀρπαλέα δῶρον ἔχεις παλάμη,
 Μέμνησαι τὸ πάροιθεν ἐν Ἰδαίοις σκοπέλοισιν
 Ὡς Παρις οὐ σὲ καλήν, ἀλλ' ἔμ' ἐδογματίσεν.
 Σὸν δόρυ καὶ σάκος ἐστίν ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει
 Ἀρκεῖ τῷ μῆλῳ κείνος ὁ πρὶν πόλεμος.

Jacobs A. G. T. II p. 205 Nr. 576. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 30.

153. ΜΕΣΟΜΗΔΟΥ.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε
 Κόψας ἐργάτας ἀνὴρ.
 Ἐς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον,
 Ὡς σίδηρον εὐσθενῇ
 Ἀ δ' ὕελος, οἶα κηρός,
 Ἐξεχείτο, παμφάγοισι

151. cfr. α Nr. 48. v. 3. Spiritus poëticus passim a Baccho repetitur. v. 6 dedimus auctoritate J., pro Cod.: Κωμικε, κ. στ. ἀξια κ. γ. Nam veteres quanti fecerint Aristophanis ἀστεισμον omnes sciunt. 152. cfr. α Nr. 73. Scriptum est car-

151. ANTIPATER från THESSALONIKA.

O Aristophanes' mästareverk, kring eder Acharnas
Murgrön, rikligt beskärd, skakar sin grönskande
lock.

Snilletts eld på hvartendaste blad framblixtrar; hur
herrligt

Klingar ej sångernas takt, full af båd skräck och
behag!

Hell dig, förträffliga själ, som, Helleniska sederna enligt,
Vissie på städadt manér stickas och skämta också.

Tempe I B. p. 54 Nr. 57. Ed. T. T. II p. 103.

152. NIKARCHOS.

Tritogeneia, hvarför, säg, kränker du Kypri nu åter,
Medan i våldsam hand, jungfru, du håller mitt pris?

Har du förgätit att mig, på Idaiska bergen tillförne,

Icke, o Pallas, dig, Paris förklarte för skön?

Skölden och spiutet är ditt; mig tillhör gyllene äpplet.

Gör ej det Troiske krig redan tillfyllest därför?

Tempe I B. p. 131 Nr. 13. Ed. T. T. II p. 211.

153. MESOMEDES.

Blanka kiseln fann arbetarn,

Gräfvande i jordens sköt;

Och han lade den i elden,

Troende att det var jern.

Men hvad hände? Såsom vaxet

Smälte kiseln, då den frättes,

---

men in simulacrum Minervæ, pomum manu te-
nentis. Venus loquitur. 153. Mesomedes,

Cretensis, Adriani vixit temporibus. — Agitur
heic de vitri inventione. v. 1. ὄελος est vitri

Φλοξίν ἐκπυρούμενος.
 Θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοτῖς
 Ὀλκὸν ἐκ πυρὸς ξέοντα,
 Καὶ τὸν ἐργάτην τρέμοντα,
 Μὴ πεσὼν διαρῥαγῇ.
 Ἐς δὲ διπτύχων ἀκμάς
 Χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Jacobs A. G. T. II p. 723 Nr. 323. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 348.

154. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ἄν τοῦ γραμματικοῦ μνησθῶ μόνον Ἡλιοδώρου,
 Εὐθύ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται.

Jacobs A. G. T. II p. 361 Nr. 138. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 472.

155. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἀντίον ἡελίου στήσας ξίνα καὶ στόμα χάσκον,
 Δείξεις τὰς ὥρας πάσι παρερχομένοις.

Jacobs A. G. T. II p. 441 Nr. 418. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 176.

156. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με' καὶ εἰ μισεῖς, σὺ φιλεῖς με.
 Εἰ δέ με μὴ μισεῖς, φίλτατε, μὴ με φίλει.

Jacobs A. G. T. II p. 391 Nr. 252. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 38.

157. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΥ.

Χειμερίοις νιφάδεσσι παλυνόμενα τιθαίς ὄρεσι,
 Τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας,

---

massa vel silex. v. 12. ἀκμαι χειλεων acies vi-
 dentur esse forcipum, quibus emollitus lapis a vi-
 trario scinditur. 154. cfr. α Nr. 7. 155.